

5. На свою сторонушку, на свою сударушку

6. Сударушку Анечку, Анечку Ивановну

Ой ли, ой лили.

На Ане намысто белу шею ломит

Ой лёли, лёли, лёлели, лёли

На Ане платице из белого шелка

Хорошо ж она ходит, на манеж наступаєт

На манеж наступаєт, сапог не марает.

На другий день до молодих приходили батьки молоді. «Невестка» повинна була зготувати борщ. Родичі, гості наряджалися в молодого, молоду, циганів, на тачці возили батьків і всіх, кого зловлять.

А. Ю. Лошков

ВТІЛЕННЯ ПРИНЦИПІВ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ У ФОРТЕПІАННІЙ МУЗИЦІ Л. ДИЧКО

Фортепіанну творчість Л. Дичко і її хорову музику справедливо вважають виразом сутності творчості української композиторки. Для Лесі Василівни цей інструмент постав яскравим вираженням головних ознак стилю: яскравої емоційності, імпровізаційності, фресковості. У світі фортепіанної музики Л. Дичко розкривається надзвичайна розмаїтість художніх уподобань авторки та окреслюються різні тематичні вісі творчості, які, за словами Г. Луніної, «утворюють її мистецький портрет»: зацікавлення історією, фольклорним надбанням, царинами світового живопису і архітектури, природними ландшафтами тощо. Жанрові орієнтири, інтонаційно-образна та емоційна сфери, а також коло виражальних засобів фортепіанної музики зумовлені самобутнім художнім світовідчуттям Л. Дичко, специфікою її інтегративного художнього мислення.

Важливе місце у фортепіанній музиці сучасної мисткині відводиться програмності, адже більшість творів Л. Дичко народжувались під безпосереднім впливом українського народно-ужиткового мистецтва (фортепіанний цикл «Писанки»), взірців світової архітектури (фрески для фортепіано «Замки Луари») живописної природи й витворів мистецтва Іспанії (Цикл «Алькасар... Дзвони Арагона»). Авторка звертається у своїх творах до узагальнено-зображального типу програмності. Про це свідчать й відповідні назви творів. Зазначений тип програмності у фортепіанній творчості був яскраво втілений опусами Ф. Ліста (цикл «Роки мандрувань»), у яких відзеркалено багатогранність вражень від картин природи, образів мистецтва.

У фортепіанних творах Л. Дичко спостерігаються провідні ознаки її авторського стилю й принципи творчого мислення, зокрема: принципи програмності й циклічності (з характерним чергуванням різнохарактерних п'єс), втілення принципу внутрішнього контрасту, сплетення внутрішнього та зовнішнього змістовних планів, а також принцип єдності циклу на рівні образно-тематичних зв'язків між частинами.